

כרבע רוסיה חוששת להתקרבות יתרה עם הסערב - אט כי היא דקוּקָה לכך שמחד  
טין וממחד אומוזיציה מנימיה. טין אינה דובמטית. טשנת 1949 ועד היום גילו  
שלישי טין גמיסות וכושד לשנות עמדה לפי הצורך. עזרת לסין תרכך אותה,  
והתקרבות יותר אמיצה של בה"מ לאירופה מאוחדת ולאמריקה הצפונית הסלק כל  
מחד מסין, ובט כל איוס של טין.

הפעם עבדתי עד שלוש וחצי אחרי הצות. אני רוצה לסיים חלקי עד יום ג'  
בבוקר, למען תביט עלי ושל אשר המשתטים וליועץ המטמטי כיום ג'.

11.10.64, יום א' חשוון

אלכסנדר בחמון (פעם - גוטמן) הייל, מסופח למוסר, מעל שלוש שנים  
בסדוקו בהגנה ובעליה, חזר לפני 9 חודשים ממרוקו לארץ. הביא אהו אורת יהודי  
מרוקני שגר בצרפת והתחתן עם רוזנת צ'מתי (גויה) גם היא באה יחד עם אשת  
בחמון, שמו סט בן אזובב. הוא ניהל חסו"מ עם הסלך המרוקני על יציאת היהודים.  
יש עוד לרבריו 80,000 יהודים במרוקו, הם כולם מוכנים לעלות.

- חגי בטוח שהוא יגמול היום. הוא קרא מה שהספקתי עד עכשיו. הנעתי בעשרים  
עמודים צופים לדיון בהמשלה - לכני קום ועדת השבעה,

החלטתי לסיים כתיבת חלקי בפרשה עד יום ג' בבוקר, כשאצטרך לעלות

לירושלים.

15.10.64, יום ה', ט' חשוון

חזרתי הבוקר לשדה בוקר מא"א. יום א' 12.10 הקדשתי לכתיבת חגרי שלי

ב"פרשה" ובתבתי עד שלוש וחצי בלילה. ביום ב' - 12.10 כתבתי כל היום וכל

הלילה, היום ט-6 בבוקר יום ג' וסיימתי, ישנתי שעה וחצי ועליתי לירושלים.

בדרך ביקרתי בבית החולים ומצאתי את מולת עוד כואבת ורחוקת למטה. בצהריים

באתי לתדי ומצאתי שם את חוסר, טוביק ויצחק גבון. מסרתי כחב ידי לתדי

שיעתיקו במסדרו.

חבר אמר לי שהוא וחבריו יגמרו פרקם בסוף השבוע. נתתי ליצחק גבון

לקרוא פרקי ויצחק חבטיה להמציא לי הערותיו בשבת או ביום א' הבא.

לשעה וחמש הודסנתי אצל שזר. מיטרי לי שמענו של מ.ש. אנוס. רחמלביץ

אמר לו כי יפגן שיחיה עוד 4-6 שבועות, אבל בכל יום יש לחשוש לסוף. שזר היה

רוצה להטביע שנינו, לעקור מלבו של מ.ש. חסינה שיש לו על גאומי בבגעת חיים.

הסברתי לו שהסינה מקורח האמתי כילוקו ממסדר החוץ, אבל לא נעים למ.ש. לתלותו